

Egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetésével kapcsolatos jogszabálmódosítás értelmezése a Pénzügyminisztérium válasza alapján

2024. január 1-jével módosult a helyi iparüzési adó alanyának a fogalma, amellyel kapcsolatban több gyakorlati kérdés is felmerült. Jelen tájékoztató ezen felvetések alapján, példákkal kiegészítve segíti a fogalom értelmezését.

A módosított helyi iparüzési adóalanyiság fogalmában az a jogalkotói szándék ölt testet, hogy az adóéven belüli szünetelés csak akkor eredményezze az adóalanyiság megszűnését, ha az kellően hosszú időtartamon keresztül, egybefüggően tart.

Mindezzel a jogalkotó azt a célt kívánta elérni, hogy ha az adóéven belüli szünetelés rövid ideig tart, vagy szezonális tevékenység végzés esetén többször is megtörténik, akkor az ne eredményezze az adóalanyiság, és ennél fogva az adókötelezettség megszűntét, ne kelljen adott esetben éven belül többször bevallást benyújtani. Ez egyértelműen adminisztrációs tehercsökkentést jelentett az adóalanyok részére.

A fentiek szem előtt tartásával, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 2024. január 1-jétől hatályos szabálya csakis akként értelmezhető helyesen, ha a 180 napot meghaladó szünetelése időszakában az egyéni vállalkozó adóalanynak minősül a szünetelés 180. napjáig, hasonlóan például azon egyéni vállalkozókhoz, amelyek például egybefüggően 179 napig vagy az adóéven belül többször, rövid ideig, összességében akár 180 napot meg nem haladva, de akár azt meghaladóan is szüneteltetik a tevékenységüket. Ezen utóbbi példák szerinti esetekben az egyéni vállalkozók adóalanynak minősülnek.

Ennek okán az a jogértelmezés, amely szerint az egyéni vállalkozói tevékenység 180 napot meghaladó időszakában nem kell adóalanynak tekinteni az egyéni vállalkozót, nyílt megkülönböztetéshez vezetne az egyéni vállalkozó adóalanyok között, így alkotmányos, illetve uniós jogi aggályokat vetne fel. Ezen felül ezen értelmezés révén azok az egyéni vállalkozók, amelyek a tevékenységüket az egybefüggő 180 napot meghaladó időtartamban szüneteltetik, vagyoni előnyhöz (tiltott állami támogatáshoz) jutnának, például az egyszerűsített adóalap-meghatározás esetén olyan időszakban nem állna fenn az adókötelezettség, amelyben más, tevékenységét szüneteltető egyéni vállalkozó esetében fennáll. Egy ilyen értelmezés tehát uniós állami támogatási eljárás megindításához is vezethetne (ha például egy egyéni vállalkozó panasszal él az Európai Bizottságnál azért, mert neki olyan időszakra kellett fizetnie iparüzési adót, mely időszakra más egyéni vállalkozónak nem kellett, kizárólag azért, mert a szünetelés meghaladta az egybefüggő 180 napot).

Nem hagyható továbbá figyelmen kívül az a tény sem, hogy ez az értelmezés visszamenőleges hatállyal szüntetné meg az egyéni vállalkozó adóalanyiságát. Ez azon túlmenően, hogy alapvetően is visszás (pl. egy adóéven belüli adókötelezettség keletkezése és fennállása nem lenne egyértelműen megállapítható az adóéven belül), több ellentmondásos helyzetet is eredményezne (pl. az adóéven belüli adókötelezettség utólag szűnne meg azon okból, hogy egy jogértelmezés alapján az egyéni vállalkozó adóalanyisága a 180 napot meghaladó szünetelés első napján már megszűnik).

Összességében tehát kijelenthető, hogy az említett értelmezés nem kezelné egységesen az érintett adóalanyi kört, emellett komoly uniós és alkotmányos kockázatokat is hordozna, jogbizonytalan helyzeteket eredményezne, továbbá nem állna összhangban a jogalkotói célokkal sem.

*

A jogszabálmódosítás értelmezése kapcsán feltett kérdések, és az azokra érkezett minisztériumi válaszok:

1. A Htv. 35. § (2) szerint az egyéni vállalkozót az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelése időszakában is vállalkozónak kell tekinteni, feltéve, ha a szünetelés időszaka az adóéven belül egybefüggően nem éri el a 181 napot. Példa szerinti esetben az adózó 2024.01.10-től elkezdte szüneteltetni a tevékenységét. 2024.07.08-án az adóéven belül eléri a szüneteltetés egybefüggően a 181 napot, így záró bevallást kell majd beadnia az adózónak. Jól gondoljuk, hogy ebben az esetben 2024.01.01-01.09. közötti időszakra kell benyújtani a záró bevallást, mivel a 181 napot elérő szüneteltetés időszakában nem minősül adóalanynak a vállalkozó?

Válasz:

A Htv. 35. § (2) bekezdése szerint **az egyéni vállalkozót az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelése időszakában is vállalkozónak kell tekinteni, feltéve, ha a szünetelés időszaka az adóéven belül egybefüggően nem éri el a 181 napot.**

A példában említett esetben az adózót a **2024.01.01-től - 2024.07.07-ig (2024.01.10-től számított 180 nap) terjedő időszakban adóalanynak kell tekinteni, adóalanysága így az egybefüggő szünetelés 181. napján, azaz a példa szerinti esetben 2024.07.08-án szűnik meg. Az adózónak a bevallási kötelezettsége a 2024.01.01-től - 2024.07.07-ig terjedő időszakra terjed ki.**

Példa a bevallás helyes kitöltésére sávós adózást választó adózó 180 napot meghaladó szüneteltetése esetén:

Adózó a 2024. évre a Htv. 39/A. § szerinti tételes sávós adómegállapítást választotta, a bevétele alapján az első sávba tartozik. 2024.01.10-től szünetelteti egyéni vállalkozói tevékenységét, amely 2024.07.08-án eléri a 181 napot. Az adózónak a szüneteltetés miatt 2024.01.01-07.07. közötti időszakról keletkezik bevallási kötelezettsége, amelyet 2025.05.31-ig kell teljesítenie. A bevallásban a bevallott időszak (2024.01.01-07.07.) alapján 1.290.984 Ft az adóalap, és 2%-os adómérték esetén 25.820 Ft az iparüzési adófizetési kötelezettség. Az ÁNYK-ban a bevallás kitöltése során az időszak és az adózási mód megadása után az adóalap és az adó automatikusan kiszámításra kerül:

B) Bevallással érintett időszak és bevallás jellege az adott önkormányzatra vonatkozóan																																	
<table border="1" style="display: inline-table; margin-right: 20px;"> <tr><td>2</td><td>0</td><td>2</td><td>4</td><td>0</td><td>1</td><td>0</td><td>1</td></tr> <tr><td colspan="2">év</td><td colspan="2">hó</td><td colspan="2">naptól</td><td colspan="2"></td></tr> </table> <table border="1" style="display: inline-table;"> <tr><td>2</td><td>0</td><td>2</td><td>4</td><td>0</td><td>7</td><td>0</td><td>7</td></tr> <tr><td colspan="2">év</td><td colspan="2">hó</td><td colspan="2">napig</td><td colspan="2"></td></tr> </table>	2	0	2	4	0	1	0	1	év		hó		naptól				2	0	2	4	0	7	0	7	év		hó		napig				
2	0	2	4	0	1	0	1																										
év		hó		naptól																													
2	0	2	4	0	7	0	7																										
év		hó		napig																													
☐	Önellenőrzés/Ismételt önellenőrzés/Előző bevallásban kimaradt telephely jelölése																																

C) Önkormányzatra vonatkozó és vállalkozási szintű bevallási időszak eltéréseinek oka	
☐	
Egyéb	

D) Az önkormányzatra jutó adóalap meghatározása		
1.	Az önkormányzatra jutó adóalap aránya (több telephely esetén az M-OSZT lap kitöltése után határozható meg)	
2.	Az önkormányzat illetékességi területére jutó adóalap összege <i>Számítottól eltérő adóalap összege</i> [Htv. melléklet 3. pont szerint]	1 290 984
3.	Önkormányzat döntése alapján 2,5 mFt-ot meg nem haladó adóalapösszegű vállalkozások adóalap mentessége [Htv. 39/C. § (2)]	
4.	Önkormányzat döntése alapján háziorvos, védőnő adóalap mentessége 20mFt alatti adóalapösszeg esetén [Htv. 39/C. § (3)]	
5.	Önkormányzat döntése alapján beruházás adóalap mentessége [Htv. 39/C. § (4)]	
6.	A tárgyévben fel nem használt, következő évekre átvihető, beruházáshoz köthető adóalap mentesség összege	
7.	Az önkormányzati döntés szerinti adóköteles adóalap	1 290 984

E) Az adó összegének meghatározása		
11.	Az önkormányzati rendelet szerinti adómérték (%)	2
14.	Az adóalapra jutó, önkormányzati rendelet szerinti adómértékkel számított iparüzési adó összege (7. sor x 11. sor)	25 820
15.	Ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt belföldi útdíj 7,5%-ának [Htv. 40/A. § (1) bekezdés b)] településre jutó összege	
16.	Ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt külföldi útdíj 7,5%-a [Htv. 40/A. § (1) bekezdés b)] településre jutó összege	
17.	Ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt úthasználati díj 7,5%-a [Htv. 40/A. § (1) bekezdés b)] településre jutó összege	
18.	Önkormányzat döntése alapján 2,5 mFt-ot meg nem haladó adóalapösszegű vállalkozások adókedvezménye [Htv. 39/C. § (2)]	
19.	Önkormányzat döntése alapján háziorvos, védőnő adókedvezménye 20 mFt alatti adóalapösszeg esetén [Htv. 39/C. § (3)]	
20.	Az önkormányzati döntés alapján a vállalkozó adóévben elszámolt alapkutatás, alkalmazott kutatás, vagy kísérleti fejlesztés közvetlen költsége 10%-ának településre jutó hányada [Htv. 40./A § (3)]	
21.	Önkormányzat döntése alapján beruházás adókedvezménye [Htv. 39/C. § (4)]	
22.	A tárgyévben fel nem használt, következő évekre átvihető, beruházáshoz köthető adókedvezmény összege	
23.	Az iparüzési adófizetési kötelezettség	25 820

2. Adózó 2024.12.01-től elkezdheti szüneteltetni a tevékenységét, aminek 2025.10.01-el lesz vége (ezt követően tovább működik az adózó). Ebben az esetben 2024-ben nem érte el a 181 napot a szüneteltetés, 2025-ben viszont igen.

a) Ilyenkor éves (azaz nem záró) bevallást kell beadnia az adózónak 2024.01.01-12.31. időszakra?

Válasz:

Tekintettel arra, hogy a Htv. 35. § (2) bekezdésében rögzített szabály a szünetelés nem adóéven átívelő, hanem egy adott adóéven belüli egybefüggő időtartamának figyelembevételét írja elő, ezért **2024. adóévben az adózó tevékenységének szünetelése a példa szerinti esetben nem éri el egybefüggően a 181 napot, ezért ebben az esetben az adózó a teljes adóévben**

adóalanynak tekinthető, így az adóévi adóról az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 2. melléklet II. cím A) pont 1./a) alpontja alapján az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig kell adóbevallást benyújtania.

- b) Ha igen, és ebben előleget vall be 2025.09.15-re és 2026.03.15-re, akkor a 2025.09.15-ei előleg hogyan kerül elszámolásra, vagy törlésre?

Válasz:

A példa szerinti esetben az adózó 2024. adóévről áthúzódóan szüneteléssel kezdi meg a 2025. adóévet. A Htv. 35. § (2) bekezdésében rögzített 180. napot az adózó 2025.06.29-vel éri el. Az 1. kérdésnél kifejtettekre figyelemmel tehát **az adózót 2025.01.01-től - 2025.06.29-ig terjedő időszakban adóalany**nak kell tekinteni, **adóalanyisága 2025.06.30-val szűnik meg.** Elszámolási kötelezettsége is erről az időszakról (2025.01.01-2025.06.29) van, amelyről legkésőbb az Art. 2. melléklet II. cím A) pont 1./a) alpontja alapján az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig kell bevallást benyújtani. **A 2024-es adóévről benyújtott bevallás alapján előírt adóelőlegeket (2025.09.15, 2026.03.15) is ebben a bevallásban tudja az adózó elszámolni, illetve törölni.** A példa szerinti esetben az adózó 2025.10.01-vel kezdődően folytatja tevékenységét. Figyelemmel arra, hogy ebben az esetben **adóköteles tevékenységét jogelőd nélkül kezdő vállalkozónak minősül, ezért a Htv. 41. § (4) bekezdés b) pontja alapján nem kell adóelőleget bejelentenie, bevallania az első adóelőleg fizetési időszak tekintetében.** Így az adózónak a 2025.10.01-2025.12.31 közötti időszakról legkésőbb az Art. 2. melléklet II. cím A) pont 1./a) alpontja alapján az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig kell bevallást benyújtania.

3. Adózó 2024.11.10-től elkezdte szüneteltetni a tevékenységét, majd 2025.08.30-án megszűnik (tehát szüneteltetés alatt úgy dönt, hogy megszünteti a tevékenységét). 2024-ben nem érte el a 181 napot a szüneteltetés, 2025-ben viszont igen, és 2025-ben egészen a megszűnésig folyamatosan szünetelt a tevékenység.
- a) Ilyenkor éves (azaz nem záró) bevallást kell beadnia az adózónak 2024.01.01-12.31. időszakra?

Válasz:

Hasonlóan a 2. kérdés a) pontjában foglaltakra, **2024. adóévben az adózó tevékenységének szünetelése a példa szerinti esetben nem éri el egybefüggően a 181 napot, ezért ebben az esetben az adózó a teljes adóévben adóalany**nak tekinthető, így az adóévi adóról az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 2. melléklet II. cím A) pont 1./a) alpontja alapján az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig kell adóbevallást benyújtania.

- b) A 2025 adóévre vonatkozóan kell záró bevallást beadnia az adózónak? Ebben az esetben kell-e alkalmazni az Art. 52. § (1) bekezdés e) pontja szerinti rendelkezést a 2025.08.30-ai megszüntetés kapcsán?

Válasz:

A 2. kérdés b) pontjához hasonlóan, a jelen példa szerinti esetben is az adózó a Htv. 35. § (2) bekezdésében rögzített 180. napot 2025.06.29-vel éri el, **tehát az**

adózt 2025.01.01-től - 2025.06.29-ig terjedő időszakban adóalanynak kell tekinteni, adóalanyisága 2025.06.30-val szűnik meg.

Mindezek alapján a példa szerinti adózó esetében a 2025.06.30-2025.08.30 közötti időszakkal összefüggésben nem beszélhetünk bevallással le nem fedett időszakról. **A tevékenység megszüntetésének tehát ebben az esetben nincs relevanciája az iparüzési adóalanyiság fennállása szempontjából.**

Az Art. 52. § (1) bekezdés e) pontjának annyiban van jelentősége, hogy az abban írt soron kívüli bevallás-benyújtási kötelezettséget alkalmazni kell, ezért ebben az esetben az egyéni vállalkozónak a 2025.01.01-2025.06.29 közötti időszakra szóló bevallását nem a következő év ötödik hónap utolsó napjáig, hanem a bevallási kötelezettséget kiváltó eseményt követő 30 napon belül kell benyújtania, feltéve, hogy a tevékenység megszüntetéséig az egyéni vállalkozó még nem tett eleget e kötelezettségének.

Ha az egyéni vállalkozó a benyújtott bevallásával már elszámolt a fenti időszakra a tevékenység megszüntetéséig, újabb bevallás-benyújtási kötelezettsége nem áll fenn ugyanarról az időszakra (a 06.30-08.30 közötti időszakot nem érinti/érintheti a bevallás).

- c) Ha 2024 adóévre éves bevallást ad be az adózó, és 2025-re nem kell záró bevallást beadnia, akkor a 2024 évi bevallásban megadott előlegek hogyan kerülnek elszámolásra, vagy törlésre?

Válasz:

Jelen kérdés tekintetében a b) pontnál kifejtettek az irányadóak.

4. Ha az 1. pont szerinti szereplő adózó tételes sávós adómegállapítást választott 2024-re vonatkozóan, akkor a 2024.01.01-07.07. időszakban áll fenn a bevallási és adófizetési kötelezettsége (azaz adófizetési kötelezettség terheli abban az időszakban is, amikor a szüneteltetés miatt nem végzett tevékenységet)?

Válasz:

A Htv. 35. § (2) bekezdése azt fogalmazza meg, hogy ha az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelése adóéven belül, egybefüggően 181 napnál rövidebb ideig tart, akkor az ne eredményezze az adóalanyiság, és ennél fogva az adókötelezettség megszüntét, ne kelljen adott esetben éven belül többször bevallást benyújtani. E szabályból következik, hogy mindaddig, amíg a szünetelés nem haladja meg a 180 napot, **az nem befolyásolja az adókötelezettség illetve az adóelőleg kötelezettség teljesítését, hiszen ezen időszak alatt (adóéven belül egybefüggően 181 napnál rövidebb ideig) szünetelő vállalkozó továbbra is az iparüzési adó alanyának tekintendő.**

5. Ha a szüneteltetés éven áthúzódó (azaz pl. 2023.04.01-től, vagy 2024.04.01-től 1 éven keresztül tart), akkor a szüneteltetés megkezdését követő adóév 01.01-től újra kezdődik a 180 nap számolása (és így 01.01-06.29. között adóköteles az adózó), vagy folyamatos szüneteltetés esetén a követő adóévben eleve meg sem kezdődik az adózó adóalanyisága?

Válasz:

A példa szerinti esetben, ha az adózó 2023.04.01-től, vagy 2024.04.01-től, azaz az év első felében kezdi meg a szünetelést, még az adóévben, jelen esetben 2023.09.28. vagy 2024.09.28. napján megszűnik az adóalanyisága. **Ebből kifolyólag a szünetelést követő év január elsején nem „éled fel” az adózó megszűnt hipa adóalanyisága annak ellenére, hogy a tevékenységének szünetelése folyamatos.** Ha az adózó döntése alapján tevékenységét folytatni kívánja, akkor abban az esetben az adózót jogelőd nélkül tevékenységét kezdő vállalkozónak kell tekinteni. **Ezt követően egy esetleges újbóli szünetelés megkezdésétől kell a Htv. 35. § (2) bekezdése szerinti határidőt számolni.**

Megjegyezzük, hogy ha a szünetelés az év második felében kezdődik és az az év végéig egybefüggően tart, év végével az adózó adóalanyisága nem szűnik meg (azaz nem haladja meg a szünetelés a 180 napot), ebben az esetben az adózót a következő év januárjában adóalanyinak kell tekinteni egészen a Htv. 35. § (2) bekezdése szerinti határidőig.

6. Adózó 2023.05.01-jétől 2023.12.31-éig volt aktív, folytatott tevékenységet, majd 2024.01.01-jétől ismét szünetel (jelenleg nem ismert meddig). **A 23HIPA bevallás bevallási időszaka 2023.05.01–2023.12.31. lesz.** A 2023. évről 2024. május 31-ig kell bevallást beadnia.

Ha az adózó még a bevallási határidőkor (2024.05.31.) is szünetelhet, **akkor a 2023. évről szóló bevallása milyen bevallás lesz (pl. záró)? Az adózó milyen előleget fizet majd e bevallása alapján?**

Válasz:

A Htv. 35. § (2) szerint az egyéni vállalkozót az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelése időszakában is vállalkozónak kell tekinteni, feltéve, ha a szünetelés időszaka az adóéven belül egybefüggően nem éri el a 181 napot.

Mindenekelőtt azt szükséges tisztázni, hogy a Htv. hivatkozott szabálya 2024. január 1-jétől lépett hatályba. Ebből következően, valamint mivel a szabályhoz nem kapcsolódik olyan átmeneti rendelkezés, mely az egybeszámítást írná elő, vagy adna arra lehetőséget, a Htv. 35. § (2) bekezdésének új rendelkezését a 2024. január 1-jén vagy ezt követően induló adóévekben kell alkalmazni. Továbbá a szabály a szünetelés nem adóéven átívelő, hanem egy adott adóéven belüli egybefüggő időtartamának figyelembevételét írja elő.

Mindezek alapján az adózónak a 2023. adóévi adójáról az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 2. melléklet II. cím A) pont 1./a) alpontja alapján az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig kell adóbevallást benyújtania. Ezen a tényen az sem változtat, hogy az adózó a 2024-es adóévet szüneteléssel kezdi.

Fontos kiemelni, hogy a jogszabály módosításakor a jogalkotói cél az volt, hogy ha az adóéven belüli szünetelés rövid ideig tart, vagy szezonális tevékenység végzés esetén többször is megtörténik, akkor az ne eredményezze az adóalanyiság, és ennél fogva az adókötelezettség megszűntét, ne kelljen adott esetben éven belül többször bevallást benyújtani.

Figyelemmel a hivatkozott jogszabályhely alapján meghatározott időtartamra, valamint arra, hogy a példa szerinti esetben az adózó 2024.01.01-től szünetelteti tevékenységét elmondható, hogy az adózót a **2024.01.01-ig és 2024.06.29-től (2024.01.01-től**

számított 180 nap) terjedő időszakban adóalanynak kell tekinteni. Mindebből az a következtetés is levonható, hogy az adózó adóalanyisága az egybefüggő szünetelés 181. napján, azaz a példa szerinti esetben 2024.06.30. napján meg fog szünni.

Elszámolási kötelezettsége is erről az időszakról (2024.01.01-2024.06.29) van, amelyről legkésőbb az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig kell bevallást benyújtania. **A 2023-as adóévről benyújtott bevallás alapján előírt adóelőleget is ebben a bevallásban tudja az adózó elszámolni, illetve törölni.**

7. Meg kell-e fizetni a szünetelés időszakában esedékes adóelőleget?

Az Art. 15. §-a értelmében az egyéni vállalkozó [...] tevékenységének szünetelésének időtartamához kötődő és ilyen minőségében keletkezett adókötelezettségek teljesítése alól mentesül, ideértve a pénzforgalmi-számlafenntartási kötelezettséget is. Egyéni vállalkozó esetén a szünetelés időtartama alatt az egyéni vállalkozók nyilvántartása szerinti szünetelés kezdő és záró időpontja közötti időszakot kell érteni. Az adókötelezettségek körébe tartozik az adó(előleg)fizetési kötelezettség is, azaz kérdés, hogy a Htv. 35. §-ának változása ilyen értelemben felülírja-e az Art. vonatkozó szabályait.

A Htv. módosítás indokolásában az alábbiak szerint fogalmaztak: Ezért a Htv. 2024. január 1-től azt fogalmazza meg, hogy ha az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelése adóéven belül, egybefüggően 181 napnál rövidebb ideig tart, akkor az ne eredményezze az adóalanyiság, és ennél fogva az adókötelezettség megszűntét, ne kelljen adott esetben éven belül többször bevallást benyújtani.

Válasz:

A 2024. január 1-től hatályos Htv. 35. § (2) bekezdése azt fogalmazza meg, hogy ha az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelése adóéven belül, egybefüggően 181 napnál rövidebb ideig tart, akkor az **ne eredményezze az adóalanyiság, és ennél fogva az adókötelezettség megszűntét**, ne kelljen adott esetben éven belül többször bevallást benyújtani. E szabályból következik, hogy ha a szünetelés nem haladja meg a 180 napot, akkor az nem befolyásolja az adókötelezettség illetve az adóelőleg kötelezettség teljesítését, hiszen ezen időszak alatt (adóéven belül egybefüggően 181 napnál rövidebb ideig) szünetelő vállalkozó továbbra is az iparüzési adó alanyának tekintendő. Mindebből az a következtetés is levonható, hogy az **adóelőleg fizetési kötelezettség sem szűnik meg a szünetelés időszaka alatt, azaz meg kell fizetni a szünetelés időszakában esedékes adóelőleget.**

8. 181 napot el nem érő szünetelés esetén csökkenhet-e időarányosan a sávós adó összege?

Válasz:

A Htv. 35. § (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése esetében a szünetelés időszaka alatt is adóalanynak kell tekinteni az egyéni vállalkozót, ezért az egyszerűsített, tételes iparüzési adóalap-megállapítási módszer esetén a 181 napnál rövidebb szünetelés időszakának teljes tartama az adóév részének számít, időarányosan tehát nem csökkenhet az adóalap összege.

9. 2024-ben kezdett szünetelésből megszűnik az egyéni vállalkozó, mielőtt a szünetelés időtartama elérné a 181 napot, mi lesz ez esetben a bevallási időszak?

Pl.: Adózó 2024.02.01-től megkezdte a szünetelését, 2024.05.31. napjával megszünteti a tevékenységét. A bevallását a 2024.01.01-2024.01.31. közötti, vagy a 2024.01.01-

2024.05.31. közötti időszokról nyújtja be? A kérdés a sávós adózás választása esetén igazán releváns: mely időszak alapján kell arányosítani az adót?

Válasz:

Figyelemmel arra, hogy az említett példában szereplő egyéni vállalkozó tevékenységét azon időtartam alatt szüntette meg, amíg őt a Htv. 35. § (2) bekezdése alapján **adóalanynak kellett tekinteni** (hiszen a szünetelés időtartama nem érte el a 181 napot), **ezért a 2024.01.01-2024.05.31 közötti időszokról szükséges bevallást benyújtani az adóalanynak.** Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (Art.) 52. § (1) bekezdés e) pontja alapján az egyéni vállalkozó tevékenységének megszüntetése soron kívüli bevallási kötelezettséget kiváltó eseménynek tekintendő. Ugyanezen § (2) bekezdése értelmében a soron kívüli bevallási kötelezettséget kiváltó eseményt követő harminc napon belül kell benyújtani a soron kívüli bevallást.